

Вид – Великий строкатий
дятел, дятел звичайний
(*Dendrocopos Major*)

Рід – Дятел (*Dendrocopos*)

Родина – Дятлові (*Picidae*)

Ряд – Дятлоподібні
(*Piciformes*)

0 Середовище існування

Великий строкатий дятел трапляється майже на всій території Європи (за винятком Ірландії та північних околиць Скандинавського півострова) та Азії. Його ареал простягається від Канарських островів до Камчатки та Японії. В Африці дятел населяє північну частину Марокко, Алжиру і Тунісу. Селячись в лісових масивах, він провадить осілий спосіб життя, і тільки дуже сувора зима і нестача поживи можуть змусити його до міграції в інші регіони. Надзвичайно далекі кочівлі (до 2000 км) здійснюють молоді птахи. Дятли, що мешкають на півночі Сибіру, взимку мігрують на південь, а птахи, що гніздяться в гірських лісах, перебираються зимувати в долини, де морози не настільки люті. В Україні ареал великого строкатого дятла займає всю територію держави.

Опис

Довжина тіла - 22—27 см

Розмах крил 42—47 см

Маса тіла - 60—100 г

0 У забарвленні переважання чорних і білих тонів, які в поєднанні з яскраво-червоним підхвістям надають птахові строкатий вигляд. Верх голови, спина і надхвістя чорні з синюватим блиском. Лоб, щоки, плечі і черево бурувато-білі; останнє в залежності від району проживання може бути світліше або темніше, варіюючи від чисто білого до буро або майже шоколадного. На плечах розвинені великі білі поля, між якими проходить чорна спинна смуга. Махові чорні з широкими білими плямами, які на складеному крилі утворюють п'ять поперечних світлих смуг

0 Хвіст чорний, за винятком двох крайніх стернових пір'їв, які білого кольору. Райдужна оболонка коричнева або червона, дзьоб свинцево-чорний, ноги темно-бурі. Від основи дзьоба до бічної частини шиї, а потім убік до чорного зашийку тягнеться добре помітна чорна смуга — «вуса», облямовуючи білу щоку. Самець відрізняється від самки червоною поперечною смугою на потилиці. У молодих птахів незалежно від статі тім'я червоне з чорними поздовжніми штрихами. Хвіст середньої довжини, загострений і дуже жорсткий, тому що служить головним чином опорою при лазінні птиці по стовбуру дерева.

0 Спосіб життя

Великий строкатий дятел займає певну домашню ділянку. Всю зиму самець і самка живуть порізно на своїх територіях. Площа зимових угідь дятла змінюється від 2 до 25 га, а влітку пара займає ділянку площею 4–60 га. Літає дятел добре і швидко, описуючи в повітрі плавну дугу: кількома помахами крил набирає висоту, а потім складає крила і по діагоналі ковзає вниз. Саме таким способом птах перелітає з дерева на дерево. Раціон дятла схожий дуже розмаїтий. Своїм міцним дзьобом він невтомно простукує стовбури дерев у пошуках різних жучків і личинок. Навесні птах часто видовбує у корі пробоїни, щоб попиту свіжого соку і поживитись молододеревиною, а на землі збирає мурах, горішки та насіння. Зірвавши з гілки шишку, дятел заклинює її в «ковадлі» – природній або видовбаній ним самим ніші, а потім методично розкриває лусочки і виїдає насіння. Влітку його дієта поповнюється метеликами і павучками, яких можна збирати прямо на корі. Здобиччю птаха часто стають білченята і пташенята дрібних лісових птахів, а в кінці літа дятел охоче ласує медом і насінням соняшника. Взимку його раціон складається тільки з рослинної їжі. Спілкуються дятли на мові голосових сигналів і стуком по сухій гілці. Для кожного повідомлення у птахів існує свій набір «слів».

Дякую за
увагу!